

FORMAREA LIDERILOR

Supliment al Buletinului ICCRS

Vol. XIII, Numărul 3/ august- septembrie 2007

Sardes: mort dar în aparență viu

de Peter Thompson

Liniile principale ale învățaturii

Cuvântul către Sardes

Cum ne afectează?

Exemple

Răspunsul nostru

De-a lungul acestui an, Buletinul ICCRS s-a centrat pe un număr de fragmente din scrisorile către cele șapte Biserici din Asia Mică, pe care le găsim în cartea *Apocalipsei*, capitolele 2 și 3.

Aceste scrisori au fost scrise către Bisericile din Asia Mică la aproximativ o generație după Rusalii. Și noi, de asemenea, drept catolici carismatici, ne găsim la patruzeci de ani de la evenimentul Rusaliiilor, în care a început valul de curent al Duhului Sfânt. Deci, este un cadru de timp foarte asemănător și este bine pentru noi să medităm la cuvintele profetice ale lui Cristos, care erau adresate acestor Biserici. Numai două din șapte sunt laudate, celelalte cinci primesc avertismente foarte severe de a se căi și de a-și schimba viețile, altfel consecințele vor fi grave.

În acest articol-învățătură vom privi la cuvântul dat Bisericii din Sardes și vom vedea dacă există paralele între situația lor și a noastră, de astăzi. Să citim ceea ce Duhul spune Bisericii din Sardes:

Apocalipsa 3, 1-6: Iar îngerului Bisericii din Sardes scrie-i: Aceasta zice Cel care are cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: Știu faptele tale, că ai nume, că trăiești, dar ești mort. Priveghează și întărește ce a mai rămas și era să moară. Căci n-am găsit faptele tale depline înaintea Dumnezeului Meu. Drept aceea, adu-ți aminte cum ai primit și ai auzit și păstrează și te pocăiește. Iar de nu vei priveghea, voi veni ca un fur și nu vei ști în care ceas voi veni asupra ta. Dar ai câțiva oameni în Sardes, care nu și-au mănjit hainele lor, ci ei vor umbla cu Mine îmbrăcați în veșminte albe, fiindcă sunt vrednici. Cel ce biruiește va fi astfel îmbrăcat în veșminte albe și nu voi șterge deloc numele lui din cartea vieții și voi mărturisi numele lui înaintea Părintelui Meu și înaintea îngerilor Lui. Cel ce are urechi să audă ceea ce Duhul zice Bisericilor!”

Aceste cuvinte spuse Bisericii din Sardes sunt într-un mod particular provocatoare. Cei din Sardes au reputația de a fi vii, dar Cristos spune că mulți dintre ei sunt morți. Ar trebui să tremurăm de rușine și să fim mișcați de căință dacă acest mesaj-avertisment ar fi pus la picioarele RCC de astăzi. Deseori, lauda cu voce tare, acțiunile exterioare ale corpului nostru cu mâinile ridicate poate da aparența de a fi viu în Duhul dar dacă acestea sunt doar în exterior? Ele sunt bune în ele însele, pentru că Domnul ne-a dat corzile vocale pentru a-L lauda: *Ps 150,6:* „Toți cei care au suflare de viață să-L laude pe Domnul” și ne-a dat corpurile pentru a le folosi spre a-L lauda și glorifica pe Dumnezeu.

Nu suntem puritani, maniheiști sau albigeni, care spun că trupul este ceva rău, ci îmbrățișăm adevărul că Dumnezeu a făcut toate lucrurile bune.

În învățătura lui Cristos, în Evanghelii, auzim în mod repetat avertizarea Domnului cu privire la adorația exterioară, în special adresată fariseilor, care - prin satisfacerea rigidă a practicilor, a acțiunilor exterioare, cum ar fi: spălarea mâinilor, a picioarelor și a vaselor, mâncarea alimentelor care sunt curate și refuzul de a atinge orice este necurat – credeau despre ei că sunt sfinți. Isus ne vorbește, de asemenea, despre pomană, post și rugăciune, care nu trebuie practicate pentru a face un spectacol public spre slava noastră; a face aceasta înseamnă că ne-am primit deja răsplata. Ce răsplată patetică! Să primești adularea umană, mai degrabă decât slava din partea lui Dumnezeu!

Isus a avertizat că practicile exterioare, deși bune în sine, nu sunt suficiente. Este nevoie de sfințenie și puritate interioară, care arată adevărata viață în Duh.

Cuvintele Sale din *Matei 23* sunt o profundă acuzație împotriva celor care manifestă toate semnele exterioare cerute de lege, până la cele mai mici detalii, dar uită de legea supremă a iubirii.

Deci cum primim astăzi noi, cei din Biserică, aceste cuvinte? Nici în Sardes nu a fost o condamnare universală pentru cei care nu și-au murdărit hainele. Aici avem o referire la îmbrăcămintea noastră de la botez pe care trebuie să o păzim de pata păcatului. Cei cu hainele curate merg în sfințenie atât în interior cât și în exterior.

Sardes a fost un oraș important în regiune, dotat cu un sistem eficient de căi de transport și la 50 km de Tiatira. De fapt, scrisoarea a călătorit de-a lungul drumului și s-a adresat consecutiv celor șapte orașe din cale. În istoria lui Herodot, locuitorii din Sardes sunt descriși ca persoane imorale și permissive: cuvinte grave pentru a descrie locuitorii unui oraș. Avem aici clasică situație a răului infectând viețile celor care au respins inițial răul și l-au îmbrățișat pe Cristos: creștini care s-au întors să justifice păcatele grave din viața lor, iar acum merg înainte cu practicile religioase exterioare.

A fi descris ca fiind mort implică faptul că avem creștini care trăiesc într-o stare de păcat mortal, adică sunt morți. Păcatul de moarte distruge caritatea în inima omului, întoarce pe om împotriva lui Dumnezeu (CBC #1855). A fi în starea aceasta înseamnă să fi pierdut orice har sfințitor și a fi în pericol spiritual grav. A muri în această stare, fără a te fi căit, înseamnă a fi ales separarea definitivă de Dumnezeu, a fi ales iadul.

Aceasta poate fi adevărat astăzi în Biserica Catolică chiar printre carismatici? Trăim într-o societate care a îmbrățișat tirania relativismului (cuvintele Papei Benedict al XIV-lea înainte de a fi ales succesorul lui Petru), în care păcate grave sunt considerate virtuți. Avortul, infanticidul, contracepția, păcatul trupesc, adulterul, actele homosexuale, pornografia, înșelăciunea la taxe și în afaceri, pentru a numi câteva, sunt exemple de astfel de păcate. În multe părți ale lumii sunt șiruri lungi de persoane care merg la împărtășanie la liturghie în fiecare duminică și totuși la timpul stabilit pentru spovadă, săptămână după săptămână, rareori vezi mai mult de o mână de oameni așteptând să primească sacramentul vindecării și al iertării. Confesionalele sunt virtual goale. Sunt toți cei care se prezintă la împărtășanie sfinți, toți în stare de har sfințitor, sau avem un număr mare de împărtășanii sacrilegii!? Sfântul Paul ne spune în *1Cor.11,27*: „Aceasta înseamnă că oricine mănâncă pâinea sau bea sângele din potirul Domnului nevrednic păcătuiește împotriva trupului și sângelui Domnului.”

Lăsați-mă să propun câteva observații: un mare număr de catolici astăzi par să gândească că liturghia de duminică nu mai este o obligație, ci o opțiune. Așa este? Nu, conform învățăturii Bisericii Catolice, CBC, la 2181, stipulează: cei care în mod deliberat nu îndeplinesc această obligație comit un păcat grav. Sigur, există motive clar definite

când cineva nu poate fi vinovat de păcat dacă a pierdut liturghia, cum ar fi boala, îngrijirea bolnavilor și distanța foarte mare.

În cercetarea făcută printre catolici și ne-creștini pare să fie mică diferența, între aceste două categorii, la rata sinuciderilor, a divorțului, a contracepției și chiar a avortului. Participând la o liturghie în parohie duminica observăm deseori multe familii cu unul sau doi copii și ocazional trei. Ce să deducem din această observație? Sunt toate aceste familii credincioase legii lui Dumnezeu privind deschiderea către viață sau există un mare număr de cupluri de căsătoriți catolici, inclusiv din Reînnoire, care uzează de contracepția artificială? A face astfel este, în mod obiectiv, un grav păcat de moarte și de aceea cei care au ales să trăiască în această stare nu ar trebui să primească împărțășania până nu se căiesc și, cu o fermă propunere de îmbunătățire, să se întoarcă din nou la sacramentul spovezii și să primească dezlegarea. Doar atunci harul sfințitor va umple încă o dată sufletele lor și îmbrăcămintea lor va fi încă o dată la fel de albă ca în ziua botezului.

Există multe alte arii unde este nevoie să ne examinăm în mod serios conștiința noastră și să ne întrebăm dacă am permis gândurilor noastre să fie formate de către lume. Suntem dispuși să acceptăm păcatul grav votând pentru candidați guvernamentali care sunt pe față rebeli împotriva învățăturii Bisericii Catolice și totuși pretind a fi catolici?

Noi, cei care l-am îmbrățișat pe Isus Cristos ca Domnul și Salvatorul nostru, care am fost împuterniciți de Duhul Sfânt, dăruți peste măsură, avem solemna responsabilitate să trăim vieți de sfințenie atât în interior, cât și în exterior. Viețile noastre trebuie să fie o mărturie vie a lui Cristos, căci a aduce reputație rea, exemplu rău sau scandal de credință înseamnă să atragem mânia lui Dumnezeu asupra noastră.

Mulțumire să-i fie lui Dumnezeu pentru mila și iertarea Lui, pentru că El ne invită întotdeauna să ne căim, să-i permitem să ne vindece și să repună numele noastre din nou în cartea vieții.

El ne-a dat mijloacele prin care putem să întărim viețile noastre împotriva tentațiilor dușmanului. Acestea includ rugăciunea, postul, Euharistia zilnică și spovada regulată. Să ne scufundăm în cuvântul Său astfel încât mințile noastre să poată fi formate prin poruncile Sale, căci Sf. Ieronim spune că „ignorarea scripturilor înseamnă ignorarea lui Cristos.”

Trăim, de asemenea, timpuri periculoase, așa cum au trăit frații și surorile noastre din Sardes. Înconjuțați de imoralitate și permisivitate. Avem nevoie să ne punem armura lui Dumnezeu (*Ef. 6, 10-17*), dacă vrem să rezistăm răului zilnic și să trecem prin procesul focului purificați și gata să-L întâlnim pe Domnul când ne cheamă acasă sau când va veni din nou în slavă.

„Isus a avertizat că practicile exterioare, deși bune în sine, nu sunt suficiente. Este nevoie de sfințenie și puritate interioară, care arată adevărata viață în Duh.

Cuvintele Sale din Matei 23 sunt o profundă acuzație împotriva celor care manifestă toate semnele exterioare cerute de lege, până la cele mai mici detalii, dar uită de legea supremă a iubirii.”

„El ne-a dat mijloacele prin care putem să întărim viețile noastre împotriva tentațiilor dușmanului. Acestea includ rugăciunea, postul, Euharistia zilnică și spovada regulată. Să ne scufundăm în cuvântul Său, astfel încât mințile noastre să poată fi formate prin poruncile Sale, căci Sf. Ieronim spune că „ignorarea scripturilor înseamnă ignorarea lui Cristos.”

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIE

1. Avem noi, cei din RCC, reputația de a fi vii? Dacă este așa, există ceva ce merge dincolo de exterior?
2. Ne compromitem credința și îmbrățișăm modul de a gândi al lumii? Sau suntem cu adevărat credincioși lui Cristos și Bisericii?
3. Ce înseamnă să fii credincios Bisericii?
4. Cum ne putem chema reciproc la sfințenie? Sau chiar ar trebui să facem asta? Studiați *Iezechiel 33, 1-9!!*

Ce spune Duhul RCC astăzi?

Ascultând continentele: EUROPA

de Darius Jeziorny

Europa a încetat să mai fie divizată în două tabere politice și militare în urmă cu 17 ani. Religia nu mai este persecutată în țările europene. Toleranța este o trăsătură comună în majoritatea statelor bătrânului continent. Pare să fie o bună oportunitate pentru proclamarea Veștii Bune. Dar istoria a făcut ca RCC să fie foarte diferită în diversele locuri din Europa. În timp ce în Europa de Vest RCC este bine stabilită, cu structuri stabile, în multe țări din Europa de Est, unde regimurile comuniste au încercat să priveze oamenii de rădăcinile lor creștine, totul este foarte nou. Noua evanghelizare în Ucraina, Bielorusia și chiar în Republica Moldova este la un punct de început și implică multe persoane tinere. În țările din vest creșterea vârstei mijlocii printre participanții RCC și lideri pare să aducă unele dificultăți.

Există multe curente culturale prezente în marea majoritate a națiunilor europene. Dar filosofia iluminării a câștigat un input foarte puternic. Ideile sale principale sunt libertatea personală, conducerea spre a obține fericirea în viața privată și succes în muncă. Toate acestea preocupă oamenii în viața de zi cu zi. Analizând-o putem ajunge la concluzia că nu este timp pentru a fi creștin în Europa de astăzi! Având 24 de ore la dispoziția sa, o persoană folosește în mod normal opt sau mai multe din ele la serviciu, unde domnește o cultură a eficienței, o oră și jumătate – două ore pentru transport și rezolvarea problemelor zilnice, o oră și jumătate sau două ore pentru mese și aproximativ șapte ore pentru somn. După o zi întreagă de activitate, oamenii sunt extenuați și le rămân patru-cinci ore pentru familiile lor, hobbyuri și altele. Nu este ușor să renunți la toate acestea și să slujești într-un minister, într-o manieră carismatică. Ar putea crea unele confuzii în oamenii care vor să slujească mai mult și nu pot sau se simt supraîncărcați.

Așadar, ce spune Duhul Sfânt lumii carismatice din națiunile europene? În primul rând El cheamă pe creștinii carismatici să ajungă să-L cunoască mai bine pe Isus. În suplimentul Buletinului ICCRS pentru formarea liderilor învățătura principală a acestui an este bazată pe șapte scrisori către șapte biserici din Asia Mică, din *Cartea Apocalipsei* a Sf. Ioan. Nu este greu să găsești modurile diferite prin care Isus se introduce pe sine aici. În primul capitol al *Cărții Apocalipsei*, am găsit 19 descrieri ale persoanei sale. Și am descoperit o reală diferență între cunoașterea pe care o avea Sf. Ioan despre Isus la momentul Ultimei Cine, când “stătea la pieptul lui Isus” (*In 13, 23*) și momentul când el a

primit viziunea la Patmos. Înțelegerea pe care o avea el față de Isus era mult mai profundă, după aproape 60 de ani care au separat cele două evenimente. Desigur, fiecare are căile sale de a-L recunoaște pe Isus, dar pare să fie esențial să fii concentrat pe Cuvântul lui Dumnezeu, în care fiecare poate ajunge să-L cunoască pe Domnul atât într-o manieră intelectuală, cât și în inimă.

A-L cunoaște pe Isus mai bine permite creștinilor carismatici să-și păstreze prima lor dragoste, să fie fierbinți, nu căldicei, să rămână vigilenți și “să aibă grijă de lucrurile care au rămas”, să-și iubească vecinii, să fie bogat într-un sens biblic într-o lume a afacerilor eficiente, să discearnă spiritele, să fie zeloși în evanghelizare ș.a.m.d. Nu este posibil să scăpăm de viața noastră plină de îndatoriri. Și RCC în Europa nu este chemată să facă acest lucru. RCC este chemată cu siguranță să rămână în această lume materialistă să proclame Vestea cea Bună despre Isus, o persoană despre care eu simt că ar trebui să cunoaștem din ce în ce mai mult (nu contează dacă suntem începători sau lideri cu experiență). Toate celelalte curg dintr-o relație personală cu Învățătorul nostru. Fără angajamentul față de Isus, creștinismul devine nu mai mult decât un grup de concepte filosofice sau etice și Europa este plină de astfel de concepte, fiind un continent al toleranței. Dacă cineva are nevoie de ajutor în condițiile lumii noastre prezente, foarte competitive, aș propune să meargă mai bine să-L cunoască pe Isus, așa cum a făcut Sf. Ioan. Și noi nu trebuie să fim ultimii care merg să îl cunoască pe Isus. Asta deoarece noi suntem parte a Bisericii Apostolice.

Cineva poate să întrebe cum să facă acest lucru în concret. Carismaticii sunt acele persoane fericite, care au un instrument minunat pentru a-L cunoaște pe Isus într-un mod foarte special. Numele lui este BOTEZUL ÎN DUHUL SFÂNT. Acțiunea Duhului în fiecare persoană este cea care îl revelează pe Isus ca Domnul și Mântuitorul care ne iubește și care are grijă de noi. RC are un angajament special față de persoana Duhului Sfânt și nu există altă mișcare care să propună o astfel de experiență europenilor de astăzi. De aceea promovarea botezului în Duhul Sfânt este așa de importantă: pentru a permite ca din ce în ce mai multe persoane să fie implicate în acest curent special de har.

“...Noua evanghelizare în Ucraina, Bielorusia și chiar în Republica Moldova este la un punct de început și implică multe persoane tinere. În țările din vest creșterea vârstei mijlocii printre participanții RCC și lideri pare să aducă unele dificultăți.”

“...RCC este chemată cu siguranță să rămână în această lume materialistă să proclame Vestea cea Bună despre Isus, o persoană despre care eu simt că ar trebui să cunoaștem din ce în ce mai mult (nu contează dacă suntem începători sau lideri cu experiență).”

Întrebări către ICCRS

Vă rugăm să trimiteți întrebările dumneavoastră la newsletter@iccrs.org sau prin fax: (0039) 06-69887530

1. Un membru al grupului de rugăciune insistă să folosim vechea versiune engleză King James când el/ea face o profeție, folosind “these” și “thous” în exprimare. Ar trebui să-i interzicem să mai profetească?

Nu, nu este necesar, atâta timp cât cuvântul profetic nu este în contradicție cu Sfânta Scriptură sau cu învățătura Magisteriului Bisericii. Problema este că această practică ar putea distra atenția de la conținutul cuvântului și să se centreze pe persoana care dă profeția. Cuvântul profetic trebuie să fie înțeles clar, curentul dialectal va fi mai adecvat astfel încât toți să poată să-l înțeleagă și să fie înălțător. Noi nu mai folosim limbajul cu “thee” și “thou” etc în vocabularul nostru general. Poate că este necesară o îndrumare delicată, dar fermă din partea conducerii, încurajând persoana să folosească darurile sale însă avertizând că avem nevoie să înțelegem clar cuvântul și că folosirea englezei vechi poate produce oamenilor confuzie.

2. Mi s-a spus despre carismele menționate în 1Cor.12 că ar fi fost destinate Bisericii primare, s-au sfârșit cu moartea ultimului Apostol și că nu mai este nevoie de ele în Biserică. Este adevărat?

Nu, nu este adevărat. Acest mod de a gândi vine din eroarea dispensaționalismului, dar este suficient să ne uităm la istoria Bisericii pentru a vedea continua manifestare atât a carismelor ordinare, cât și a celor extraordinare. Cu siguranță, în acest timp din istorie noi am experimentat o puternică revărsare a Duhului Sfânt, cu așteptarea folosirii carismelor de către toți cei botezați. Te trimit la Catehismul Bisericii Catolice (CBC) Nr. 2003. De asemenea, aș recomanda pentru o aprofundare, citirea din CBC a părții care se referă la “Vocația omului: Viața în Duh”.

3. La o invitație din partea unor membri ai grupului nostru de rugăciune, am participat la o slujbă penticostală, în timpul căreia ei au avut ritualul împărtășaniei, trecând de la unul la altul bucatele de pâine și niște suc de struguri. Nu eram sigur dacă ar trebui să primesc împărtășania, așa că am decis să primesc pâinea și vinul pentru a nu-i supăra. Am procedat corect?

Catolicilor nu li se permite primirea împărtășaniei în nici o comunitate eclezială, deci nici în biserica Penticostală sau în vreo altă denominațiune, în afară de Biserica Catolică sau Ortodoxă (vezi Codul Canonic, nr. 844, secțiunea 1 și 2). Numai Biserica Catolică și Ortodoxă au păstrat succesiunea Apostolică și de aceea este valid Sacramentul Euharistiei. Catolic fiind, dacă nu ai acces la Liturghia în rit latin, atunci poți cere împărtășania în Biserica Ortodoxă. Totuși, în general, Biserica Ortodoxă nu permite inter-comuniunea. Amintește-ți că credința în Euharistie variază larg între denominațiuni și nici o comunitate protestantă nu acceptă învățătura catolică despre prefacere

(transformare). A primi împărtașania înseamnă că cineva spune da credinței comunității. Cum tu nu cunoșteai învățătura Bisericii Catolice, nu ai comis nici un păcat, dar fii atent în viitor.

4. Noul nostru preot din parohie spune că Reînnoirea Carismatică este un grup ne semnificativ în biserică. El nu consideră grupul nostru ca o parte a parohiei, întrucât marea majoritate a membrilor noștri provine din parohiile vecine și de aceea ar trebui să plătim chirie dacă vrem să mai rămânem aici. Cum să-i răspundem?

În primul rând, rugați-vă pentru preotul vostru și iertați-i gândirea greșită potrivit căreia Reînnoirea Carismatică Catolică (RCC) ar fi un grup ne semnificativ în Biserică. Vă sugerez ca doi sau trei dintre voi să vă întâlniți cu el, și, cu iubire și respect, să-i punctați istoria RCC, dându-i foto-copii după declarațiile Bisericii cu privire la Reînnoirea Carismatică în Biserica Catolică. O resursă excelentă ar putea fi „*Atunci, Petru s-a ridicat*” care este o colecție de cuvântări ale Sfinților Părinți, de la Papa Paul al VI-lea la Ioan Paul al II-lea despre RCC, volum (n.t. tradus și în limba română) ce poate fi obținut prin biroul ICCRS. Puteți să căutați modalități de a sluji în parohie, dar țineți minte că rolul vostru principal este să evanghelizați și să vă rugați. Rugăciunea și evanghelizarea sunt esențiale pentru sănătatea parohiei.

5. Un membru al grupului nostru de rugăciune insistă că “dacă ceva nu este din Biblie, atunci nu este adevărat”. El spune că Maria nu poate fi fără de păcat, respectiv concepută fără de păcat, căci Biblia spune că toți au păcătuit. De asemenea, el spune că nicăieri în Scriptură nu poți găsi Purgatoriul, deci nu trebuie să credem în Purgatoriu. Cum să îi răspundem?

Prima problemă aici este că persoana a devenit protestantă în gândirea ei. Ea a îmbrățișat erezia Sola Scriptura (doar Biblia) introdusă de Martin Luther și alți reformați. Biserica Catolică (care a definit canonul corect al Bibliei la Conciliile din Hippona, în 393 d.C. și Cartagina, 396 d.C. cu privire la ce cărți să fie incluse în Biblie). A arătat întotdeauna că Scripturile vin din tradiție și că Biserica Catolică are autoritatea Magisterială de a interpreta Sfânta Scriptură. În *1Tim3,15* citim că “Biserica este stâlpul și fundația adevărului”. Ați putea să întrebați această persoană dacă crede în Sfânta Treime. Dacă spune că da, atunci întrebați-o unde puteți găsi cuvântul “Trinitate” în Biblie. Nu este în Biblie și totuși este explicit introdus în învățătura lui Isus. Așa este și în cazul altor dogme de credință. Pentru Purgatoriu vezi *2 Mac 12, 44-46; 1 Cor 3, 15; Mt 5, 26; și Ap 21, 27*; toate acestea implică nevoia de purificare. Pentru concepția privind caracterul imaculat al Mariei și lipsa ei de păcat vezi *Luca 1,28; Luca 1,37 și Gen 3,15*. O sursă excelentă ar putea fi o carte cu răspunsuri catolice intitulată *Catholicism și fundamentalism*, de Karl Keating.

ICCRS

Slujirea Internațională a Reînnoirii Carismatice Catolice

“Formarea Liderilor”

un supliment al Buletinului ICCRS

Permiunea de a retipări un articol din Buletinul ICCRS este garantată atâta timp cât este citat ICCRS ca sursă.

ICCRS- Palazzo della Cancelleria
00120 Vatican, Europa
tel .0039 06 69 88 75 38/65
fax. 0039 06 69 88 75 30
e-mail: info@iccrs.org
newsletter@iccrs.org
web Site: <http://www.iccrs.org>
linie fax pentru rugăciune: 0039 06 69 88 75 74

BULETINUL ICCRS

Probleme speciale/ august-septembrie 2007

Sfântul Părinte scrie Asociației Italiene a Reînnoirii Carismatice:

“Cu adevărat nimic nu este imposibil pentru familia care își bazează toate speranțele și aspirațiile pe adevăr, în Dumnezeu.”

Mesajul Papei Benedict al XVI-lea către participanții la a 30- a Conferință Națională a Asociației Italiene “Reînnoirea în Duh”, Rimini, 28 aprilie - 1 mai 2007

Cu ocazia celei de-a 40-a aniversări* a nașterii Asociației “Reînnoirea în Duh”, cu bucurie aş vrea să mă alătur vouă, liderilor și celorlalți din Italia și celelalte țări participante la cea de-a treia adunare, ce are loc la Rimini, începând de astăzi, 28 aprilie până pe 1 mai. În acest an adunarea intenționează, prin ascultarea constantă a Duhului, să meargă mai adânc cu sarcina noii evanghelizări, cu o temă care ne deschide inima către credință: “Nimic nu este imposibil la Dumnezeu”.

Atât personalitățile civile, cât și cele ecleziale care vor contribui prin experiența lor la diferitele părți ale acestei întâlniri se vor uni și vor converge către această temă. Și intenția voastră este de a scoate “carisma credinței” în evidență. Ca și întâlnirea cu Dumnezeu în Cristos transfigurat, datorită puterii Duhului, veți demonstra existența credincioșilor și veți fi martori bucuoși ai minunilor pe care Domnul nu încetează să le facă în zilele noastre.

Știu că mișcarea “Reînnoirea în Duh” vrea să continue să trăiască această extraordinară experiență spirituală cu entuziasm și să relanseze chemarea la evanghelizare pentru a atinge bărbații și femeile zilelor noastre, cu o atenție specială rezervată familiilor. Eu, de asemenea, de multe ori, am avut ocazia să subliniez urgența de astăzi: a evangheliza familiile, celulele fundamentale ale societății și micile “Biserici domestice”. Urmând directivele adoptate de episcopii italieni, și voi sunteți dedicați activ să susțineți totul cu mijloace puternice și să promovați valorile umane și creștine care trebuie să formeze baza familiei-nucleu. Când o familie face din credința în Dumnezeu fundamentul tuturor planurilor sale, cu adevărat nimic nu este imposibil.

În timp ce urez succes deplin muncii Adunării, vă asigur de rugăciunile mele pentru toate familiile din “Reînnoirea în Duh”, pentru care invoc mijlocirea maternă a Mariei. Fie ca aprobarea recentă a Statutului Asociației de către CEI (Conferința Episcopilor Italiani) să vă încurajeze să cooperați și mai generos cu Biserica și să vă implicați în Biserică în special în serviciul misionar și apostolic deschis acțiunii Duhului Sfânt.

Cu aceste sentimente vă trimit, vouă liderilor “Reînnoirii în Duh” aleși pentru următorii patru ani și tuturor participanților la cea de-a XXX-a Adunare Națională de la Rimini, o binecuvântare apostolică plină de afecțiune.

De la Vatican, 28 aprilie 2007-09-23

Papa Benedict al XVI-lea

* a 30 - a aniversare. Asociația “Reînnoirea în Duh” a luat ființă oficial prin constituirea primului Comitet Național de Slujire în timpul primei Conferințe Italiene a Liderilor, ținută la Milano Maritima, între 22-25 aprilie 1977.

BULETINUL ICCRS

Probleme speciale/august-septembrie 2007-09-22

Sfântul Părinte, cu ocazia celei de-a 40-a aniversări a RCC, din lumea întreagă
“Mulțumim pentru multele daruri acordate Bisericii.”

Scrisoare de la Secretarul de Stat, către dl. Allan Panozza, Președintele ICCRS (Slujirea Internațională a Reînnoirii Carismatice Catolice), cu privire la cea de-a 40-a aniversare a RCC din lumea întreagă, 21 februarie 2007

Dragă Domnule Allan Panozza, Președinte al Slujirii Internaționale a Reînnoirii Carismatice Catolice (ICCRS),

Sfântul Părinte a fost încântat să primească scrisoarea dumneavoastră, în care îl informați că în acest an Reînnoirea Carismatică Catolică împlinește patruzeci de ani. El apreciază foarte mult sentimentele devotate pe care le-ați exprimat și vă mulțumește pentru solidaritatea în rugăciune ce ați exprimat-o în numele Reînnoirii.

Cu această ocazie fericită, Sanctitatea Sa vi se alătură mulțumind Tatălui pentru multele daruri acordate Bisericii în ultimele patru decenii. El speră ca o și mai bogată experiență a Duhului să ducă la creșterea setei de sfințenie, la o mărturie și mai convingătoare a Evangheliei și răspunsul angajant la construirea Trupului lui Cristos în unitate și pace.

Încredințându-vă pe toți mijlocirii iubitoare a Mariei, Mama Bisericii, Sfântul Părinte împărtășește cordial Binecuvântarea Sa Apostolică ca o cheazășie în așteptarea bucuriei și puterii în Domnul nostru Isus Cristos.

Al dumneavoastră cu sinceritate,
+ Leonardo Sandri, înlocuitor

Vatican, 21 februarie 2007

**Vrei să îl slujești pe Domnul la nivel internațional pentru 1 sau 2 ani?
Vorbești două sau mai multe limbi? Ai experiență în lucrul pe calculator sau
internet?
Dacă da, pe tine te căutăm!**

ICCRS caută voluntari full time pentru biroul ICCRS din Roma. Avem nevoie de persoane care vorbesc fluent engleza și/sau spaniola și/sau franceza. Dacă ești interesat să îi slujești lui Isus în Reînnoirea Carismatică din lumea întreagă, te rugăm trimite CV-ul tău la Biroul ICCRS, incluzând următoarele informații: data nașterii, aptitudinile lingvistice, cunoștințele de operare pe calculator, experiența Internet, experiența în grafică, baze de date, contabilitate, morala de lucru, starea civilă, educația etc.

În plus, te rugăm să trimiți o scrisoare de recomandare de la Comitetul Național de Slujire sau de la responsabilul Comunității tale. Ai putea fi ales să slujești în familia carismatică din lumea întreagă de la Vatican... Suntem nerăbdători să auzim vești de la tine în curând.

Te rugăm să iei în considerare faptul că ICCRS este o organizație non-profit. De aceea, ICCRS poate oferi doar un mic venit lunar pentru cheltuielile de întreținere.